

В. С. Старінська

асpirантка кафедри фінансів та кредиту,
Херсонський національний технічний університет, Україна
victoriastarinska@gmail.com

СТАН І ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ КАДРОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Анотація. З огляду на розширення соціальних функцій та підвищення вимог до фахівців туристичної сфери автором статті оцінено стан формування і використання людського ресурсу галузі в Україні, а також досліджене рівень конкурентоспроможності туризму з позицій його кадрового забезпечення. Особливу увагу приділено визначеню показників впливу туристичної галузі на економіку країни, які розраховуються за допомогою туристичного мультиплікатора. За результатами дослідження зроблено висновки, що сучасний стан туристичної галузі в Україні характеризується нерозвиненістю ринку праці, недостатньою кваліфікацією працівників, відсутністю інтегрованої освітньої бази для підготовки фахівців туристичної індустрії. Наголошено, що у країні спостерігається низький рівень реалізації комплексу соціальних цілей кадрового забезпечення. Виявлено недоліки механізму кадрового забезпечення та підвищення кваліфікаційного рівня зайнятих. Розроблено практичні рекомендації щодо здійснення якісних змін у структурі людського потенціалу туристичної галузі.

Ключові слова: туристична галузь, соціальний потенціал, людський фактор.

В. С. Старинская

аспирантка кафедры финансов и кредита, Херсонский национальный технический университет, Украина
СОСТОЯНИЕ И ТЕНДЕНЦИИ РАЗВИТИЯ ТУРИСТИЧЕСКОЙ ОТРАСЛИ УКРАИНЫ

В КОНТЕКСТЕ КАДРОВОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ

Аннотация. Ввиду расширения социальных функций и повышение требований к специалистам туристической сферы автором статьи оценено состояние формирования и использования человеческого ресурса отрасли в Украине, а также исследован уровень конкурентоспособности туризма с позиций его кадрового обеспечения. Особое внимание уделено определению показателей воздействия туристической отрасли на экономику страны, которые рассчитываются с помощью туристического мультиплексора. По результатам исследования сделаны выводы, что современное состояние туристической отрасли в Украине характеризуется неразвитостью рынка труда, недостаточной квалификацией работников, отсутствием интегрированной образовательной базы для подготовки специалистов туристической индустрии. Отмечено, что в стране наблюдается низкий уровень реализации комплекса социальных целей кадрового обеспечения. Выявлены недостатки механизма кадрового обеспечения и повышения квалификационного уровня занятых. Разработаны практические рекомендации по осуществлению качественных изменений в структуре человеческого потенциала туристической отрасли.

Ключевые слова: туристическая отрасль, социальный потенциал, человеческий фактор.

Victoriya Starinska

Post-Graduate Student, Kherson National Technical University, Ukraine

**STATE AND TRENDS IN THE DEVELOPMENT OF UKRAINE'S
TOURISM INDUSTRY IN TERMS OF HUMAN FACTOR**

Abstract. The expansion of social functions and increasing demands for skilled tourism industry has necessitated the study of the industry's human resource. The purpose of this paper is the analysis of tourism competitiveness in Ukraine, particularly in terms of staffing. Performance impact of tourism on the economics of the country which is determined by the tourist multiplier is given special attention. Employment, formation and usage of human potential of the tourism industry are evaluated. According to the study, concluded that in Ukraine there is no integrated educational base for tourism human resource. The current state of the tourism industry is characterized by a lack of skilled employees and weakness of labor market. The law degree of realization of the social goals in staffing is observed. Disadvantages of staffing mechanism and ways to increase the qualification level of employees are identified. Practical recommendations to ensure qualitative changes in the structure of the human factor of tourism industry are developed.

Key words: tourism industry; social potential; human factor.

JEL Classification: L83, O15, J24

Постановка проблеми. Ефективність управління туристичним підприємством залежить від ряду факторів. Тому правильно визначена мета, професійно складений тактичний план дій для її досягнення та злагоджена робота колективу є важливими умовами забезпечення розвитку не тільки окремого підприємства, а й туристичної галузі загалом. Однією з умов соціально-економічної стабілізації туристичної сфери є формування соціального потенціалу, а його ефективне використання стає основою конкурентоспроможності та адаптивності галузі до мінливих трансформаційних процесів. У зв'язку з цим першорядного значення для вітчизняних туристичних підприємств набуває аналіз стану сфери туризму і визначення місця людського фактору, який забезпечує її функціонування.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми розвитку туристичних підприємств, вирішення питань

щодо використання туристичного потенціалу та розв'язання завдань, які постають перед туристичною галуззю у сучасних умовах, останнім часом постійно обговорюються в наукових і спеціалізованих виданнях. Економічні засади дослідження ринку туристичних послуг закладено у працях вітчизняних та зарубіжних учених, як-от: Р. Баклі (R. Buckley) [1], Ю. Б. Забалдіна [2], Дж. І. Крауч (G. I. Crouch) [3], Т. І. Ткаченко [4], А. С. Фадеєва [5], С. Ю. Цьохла [6] та ін. Значна частина наукових розробок висвітлює вплив окремих складових на розвиток туризму. Здебільшого увага вчених зосереджена на аналізі регіональних особливостей розвитку галузі, її рекреаційних ресурсах. При цьому майже відсутні праці із комплексного аналізу людського чинника, а саме специфіка управління туристичною сферою з урахуванням соціального потенціалу.

Метою статті є моніторинг стану туристичної галузі та визначення її конкурентоспроможності в розрізі людського фактору.

Основні результати дослідження. Сьогодні туристична індустрія завдяки своїй глобальній сутності стала важливим фактором росту і процвітання багатьох країн світу. Вона робить вагомий внесок у розвиток інфраструктури, створення підприємств та нових робочих місць. За даними Всесвітньої ради з туризму і подорожей (WTTC), на туризм припадає \$6 трлн. світової економіки, що складає 9% світового ВВП, надаючи близько 260 млн. робочих місць у всьому світі [7].

За даними Всесвітньої туристичної організації ООН (UNWTO), у 2011 р. найбільший обсяг надходжень від міжнародного туризму із результатом \$463 млрд. (45%) отримала Європа, за якою йдуть Азійсько-Тихоокеанський (\$289 млрд., або 28%) та Американський (\$199 млрд., або 19%) регіони. Близький Схід заробив \$46 млрд. (4%), Африка – \$33 млрд. (3%) [8].

Вплив туристичної галузі на економіку країни, а також на тенденції її розвитку оцінюється за допомогою туристичного мультиплікатора. Його розрахунок здійснюється шляхом визначення туристичного попиту на основі аналізу туристичних витрат. За методикою Всесвітньої туристичної організації туристичні витрати поділяються на три групи [9, с. 3]:

1. Прямі (первинні) – це витрати туристів на купівллю товарів та оплату послуг у закладах туристичної індустрії.

2. Непрямі – це витрати в подальших сферах здійснення операцій купівлі-продажу, що витікають із прямих витрат.

3. Похідні – це витрати споживачів, що здійснюються із додаткових особистих доходів і генеруються прямими витратами.

Методологія розрахунку туристичних потоків в Україні базується на тривимірній моделі, яка охоплює в'їзний, виїзний та внутрішній туризм. Витрати на виїзний туризм розраховуються окремо (їх віднесенено до категорії «інші показники») і не можуть бути включені до структури показників, які характеризують вплив туристичної галузі на економіку країни (табл. 1).

Прямий внесок туризму у ВВП формується за рахунок в'їзного, внутрішнього туризму та державних витрат на послуги, які надаються на індивідуальній основі, за вирахуванням закупівель провайдерами туристичних послуг (імпорт). Головні труднощі розрахунку пов'язані з тим, що туристична індустрія являє собою сукупність різних галузей господарства (наприклад, діяльність готелів і ресторанів належить до сектору проживання та харчування, тоді як діяльність турагентів і туроператорів – до сфери адміністративних послуг), а відтак різномірні за своїм характером сфери діяльності. Тому аналізувати дані й робити висновки стосовно туристичної індустрії загалом доволі непросто.

Таким чином, вплив туризму на розвиток економіки країни та його прямий внесок у ВВП слід розглядати з урахуванням суміжних галузей. Прямий внесок туристичної індустрії у ВВП держави у 2006 році становив 27,6 млрд. грн. (у реальних цінах 2011 року), і цей показник мав тенденцію до зростання аж до 2008 року (28,7 млрд. грн. – у 2007 р.). У період 2008–2010 рр. прямий внесок туризму у ВВП країни скоротився до 23,8 млрд. грн. На наш погляд, це переважно пов'язано з дією негативних факторів у суміжних із туризмом га-

лузях, але насамперед – із світовою фінансовою кризою. Макроекономічні показники, розраховані у 2008 році (у частині оподаткування на 2009 рік), під час кризи не коригувалися, що призвело до додаткового навантаження на підприємства туристичної сфери.

Непрямий внесок туризму у ВВП розраховується як сума внутрішньодержавного ланцюга постачання компонентів туристичних послуг, інвестицій у туристичну галузь та державних витрат на послуги, які надаються на колективній основі, за вирахуванням непрямого імпорту. Оцінка витрат внутрішньодержавного ланцюга постачання здійснюється за допомогою підходу «вхід-вихід», що дозволяє відстежити витрати туристичної галузі, оскільки вони пронизують економіку країни від одного виробника до іншого, забезпечуючи додаткову вартість і зайнятість на кожному етапі.

Інвестиційна активність туристичної індустрії прямо пропорційна очікуванням інвесторів від капіталовкладень. Загальний обсяг інвестицій у туризм характеризується тенденцією зростання в період 2006–2008 рр. (від 6,1 до 9,9 млрд. грн.). У 2009 р. цей показник зменшився до 6,3 млрд. грн., а у 2011 р. – до 5,5 млрд. грн. Основною причиною згортання іноземних інвестицій у туристичну галузь в останні роки є політична нестабільність країни і, як наслідок, зменшення рейтингових оцінок інвестиційної привабливості.

Сума непрямого, прямого та похідного внеску формують загальний внесок туристичної індустрії у ВВП країни. У цілому прогнозується зростання загального внеску до 138,8 млрд. грн. у 2022 році, проте від 2007-го до 2010 р. включно спостерігається зниження цього показника від 109,6 млрд. грн. до 90,9 млрд. грн. відповідно.

Наступним фактором, який необхідно врахувати під час досліджень тенденцій розвитку туристичної сфери, є зайнятість. Ставлячи за мету побудову конкурентоспроможної туристичної галузі, головний пріоритет слід надати розвиткові соціального потенціалу, оскільки без інтелектуальної, творчої ініціативи працівників на всіх ланках діяльності, а також розвиненої системи інформаційних каналів і соціальних зв'язків неможливо забезпечити керованість не тільки окремого підприємства, а й туристичної індустрії загалом.

Аналізуючи похідний та загальний внесок туристичної галузі в зайнятість, очевидною стає тенденція скорочення

Таблиця 1
Динаміка показників впливу туристичної галузі на економіку України, млрд. грн. (у реальних цінах 2011 р.)

п/п	Показник	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2022 (прогноз)
1.	В'їзний туризм	43,2	46,5	47,7	40,4	38,7	42,3	59,2
2.	Внутрішній туризм	39,2	39,5	38,5	34,4	35,1	36,8	64,3
3.	Внутрішнє споживання послуг у галузі (1 + 2 + державні витрати на послуги, які надаються на індивідуальній основі)	83,3	86,9	87,1	76,2	75,3	80,7	126,8
4.	Закупівлі провайдерами туристичних послуг, у т.ч. імпортних товарів (ланцюг постачання)	-57,7	-58,2	-59,1	-51,1	-51,5	-56,1	-89,6
5.	Прямий внесок туризму у ВВП (3 + 4)	27,6	28,7	28,0	25,1	23,8	24,6	37,2
Інші кінцеві впливи (непрямі та похідні)								
6.	Внутрішньодержавний ланцюг постачання компонентів туристичних послуг	45,0	46,7	45,5	40,8	38,7	40,0	60,5
7.	Інвестиції у туристичну галузь	6,1	8,2	9,9	6,3	6,3	5,5	5,8
8.	Державні витрати на послуги, які надаються на колективній основі	9,7	10,1	10,3	10,0	10,4	10,7	19,6
9.	Непрямий імпорт	-3,1	-3,8	-4,1	-3,2	-3,4	-4,2	-7,7
10.	Похідний внесок	18,8	19,7	19,0	17,6	16,1	15,5	23,5
11.	Загальний внесок туризму у ВВП (5+6+7+8+9+10)	104,0	109,6	108,7	96,6	90,9	92,1	138,8
Вплив на зайнятість (тис. робочих місць)								
12.	Прямий внесок туризму у зайнятість	411,9	402,5	385,1	387,8	354,6	351,3	308,6
13.	Загальний внесок туризму у зайнятість	1582,6	1565,9	1521,7	1523,2	1380,5	1338,2	1156,4
14.	Інші показники	29,9	30,9	29,0	31,0	29,8	33,1	57,2

Джерело: Складено за даними WTTC [10]

цього показника протягом досліджуваного періоду (за винятком 2009 року). У період 2006–2011 рр. прямий внесок скоротився від 411,9 до 351,3 тис. робочих місць, а загальний внесок туризму в зайнятість населення – від 1 582,6 до 1 338,2 тис. робочих місць відповідно. Зменшення кількості робочих місць зумовлено, насамперед, активним розвитком інформаційних технологій, зокрема он-лайн бронювання.

Сьогодні зайнятість у туристичній індустрії становить 1,2–1,3% загальної кількості працюючих у туризмі. У 2009 р. кризові явища стали причиною скорочення у туристичній сфері, і показник кількості працівників знизився. Проведений нами аналіз спонукає до висновку, що внесок галузі в загальнонаціональній ринок зайнятості незначний, але туризм є чинником, який акумулює створення нових робочих місць у суміжних галузях. Відчутний негативний вплив на зайнятість у туристичній сфері спровалює сезонність, що зумовлює періодичний характер зайнятості робітників, а відтак провокує втрати кваліфікованого персоналу [11].

У структурі загального внеску туризму у ВВП країни та зайнятість населення найбільшу питому вагу займає непрямий внесок, а потім уже – прямий та похідний. У 2011 році прямий внесок у ВВП склав 25 млрд. грн., непрямий – 52 млрд. грн., похідний – 15 млрд. грн. Прямий внесок туризму в зайнятість становив 351 тис. робочих місць, а непрямий і похідний – 732 і 255 тис. робочих місць відповідно (рис.).

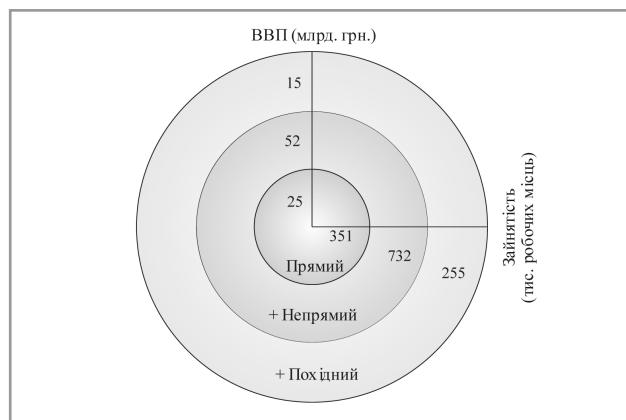

Рис. Розподіл загального внеску туризму України у ВВП і зайнятість населення, 2011 р.
Джерело: Складено за даними WTTC [10]

Важливою складовою географії туризму є вивчення

людських ресурсів. У розрізі галузі людські ресурси можна розглядати у двох аспектах – з позиції населення як споживача туристичних послуг та з позиції персоналу, який формує трудовий потенціал галузі.

На основі даних Всесвітнього Економічного Форуму (WEF) ми відстежили динаміку показників конкурентоспроможності туристичної галузі України в розрізі людського фактору з точки зору наявності й можливості підготовки відповідних фахівців (табл. 2).

Порівняно із 2009 роком станом на 01.01.2013 р. Україна піднялася на три позиції, зайнявши 65-е місце (серед 140 країн світу) у рейтингу конкурентоспроможності за показником людських ресурсів. Підвищення рейтингу пов'язано насамперед із позитивною зміною параметрів, що характеризують наявність кваліфікованої праці: спрощення найму іноземної робочої сили, зменшення поширеності ВІЛ серед дорослого населення (15–49 років), зниження номінального рейтингу показника впливу ВІЛ/СНІДу на зайнятість у галузі та підвищення середньої тривалості життя. Водночас, відбулося погрішенння показника працевлаштування і проходження практики. Проте на результативне значення це не справило суттєвого впливу.

У структурі людських ресурсів значно знизився рівень освіти та професійної підготовки, особливо через погрішенння якості системи освіти, наявність локальних спеціалізованих досліджень та навчання і загального ступеня підготовки кадрів у галузі туризму. Початковою освітою в Україні станом на початок 2013 року охоплено 90,7% населення (90-е місце), середньою освітою – 95,6% (48-е місце). За якістю освітньої системи країна займає 69-е місце.

Висновки. Ефективній реалізації людського потенціалу в туристичній галузі України сьогодні перешкоджають такі основні проблеми:

- нерозвиненість ринку праці;
- відсутність інтегрованої освітньої бази для організації неперервної туристичної освіти;
- зниження якості системи освіти;
- брак дієвого механізму кадрового забезпечення;
- недостатній кваліфікаційний рівень зайнятих;
- низька професійна мобільність працівників;
- значна плинність кадрів у галузі;
- відсутність системи регулювання морально-психологічного клімату колективу підприємства туристичної індустрії;
- низький рівень згуртованості та мотивації персоналу.

Для досягнення більш високих показників України в рейтингу людських ресурсів необхідно підвищити конкурентоспроможність галузі шляхом покращення загального рівня освіти, забезпечення гнучкого ринку праці, відкритого для іноземних працівників, що є критичним для туристичного бізнесу, який має сезонний характер, а також зниження рівня плинності персоналу.

Одним із методів зниження плинності кадрів у туристичній сфері є розробка спеціальних навчальних програм для працівників середньої ланки та інноваційна кадрова політика, яка б ранжувала працівників на зайняті посади залежно від кваліфікації і професійної здатності [15].

Підsumовуючи все вищезазначене, можна дійти таких висновків: нині для туристичної галузі характерне нераціональне та неефективне використання людських ресурсів, а тому рівень розвитку туристичної індустрії України не відповідає наявному потенціалу. Визначальну роль у цьому ві-

Таблиця 2
Оцінка конкурентоспроможності туристичної галузі України
в контексті розвитку людського потенціалу

Показник	2009 рік		2011 рік		2013 рік	
	Бал (1–7)	Ранг (зі 133)	Бал (1–7)	Ранг (зі 139)	Бал (1–7)	Ранг (зі 140)
Людські ресурси:						
1. Освіта та професійна підготовка	5,1	68	4,9	68	4,9	65
1.1. Наявність початкової освіти, чистий показник охоплення (%)	4,8	59	4,6	71	4,7	72
1.2. Наявність середньої освіти, валовий показник охоплення (%)	90,2	84	88,6	104	90,7	90
1.3. Якість системи освіти	93,4	50	94,5	48	95,6	48
1.4. Наявність локальних спеціалізованих досліджень і навчання	4,2	40	3,9	56	3,6	69
1.5. Ступінь підготовки кадрів	3,9	66	3,9	84	3,7	97
2. Наявність кваліфікованої праці	5,3	85	5,1	63	5,2	44
2.1. Працевлаштування та проходження практики	5,1	11	4,7	18	4,9	16
2.2. Простота в наймі іноземної робочої сили	4,2	106	4,2	64	4,2	58
2.3. Постиреність ВІЛ, % дорослого населення	1,6	110	1,1	109	1,1	107
2.4. Вплив ВІЛ/СНІДу на зайнятість	4,5	99	4,7	96	5,7	42
2.5. Середня тривалість життя, років	67,0	95	68,0	96	70,3	93

Джерело: Складено за даними WEF [12; 13; 14]

діграє соціальна складова. Низький рівень обслуговування і відсутність злагодженої системи реагування на зміну потреб сфери туризму зумовлені недостатньою кваліфікацією працівників та ігноруванням використання наявного соціального потенціалу, який є рушійною силою в забезпеченії переходу кількісних змін у якісні при продукуванні туристичних послуг.

Література

1. Buckley R. Social-benefit certification as a game / Ralf Buckley // Tourism Management. – 2013. – № 37. – P. 203–209.
2. Забалдіна Ю. Б. Економічна діагностика та прогнозування розвитку регіонального ринку туристичних послуг : дис. ...канд. екон. наук : 08.10.01 / Юлія Борисівна Забалдіна. – К., 2006. – 224 с.
3. Crouch G. I. Destination competitiveness: an analysis of determinant attributes / Geoffrey I. Crouch // Journal of Travel Research. – 2011. – № 50. – P. 27–45.
4. Ткаченко Т. І. Стадійний розвиток туризму: теорія, методологія, реалії бізнесу : монографія / Тетяна Іванівна Ткаченко. – 2-ге вид., випр. та доп. – К.: Київ. нац. тогр.-екон. ун-т, 2009. – 463 с.
5. Фадеєва А. С. Концепція устойчивого розвитку туризму / А. С. Фадеєва // Культура народов Причорномор'я. – 2006. – № 89. – С. 48–51.
6. Цьохла С. Ю. Систематизація факторів розвитку туристичної індустрії / С. Ю. Цьохла // Ученые записки Таврійського національного університета ім. В. І. Вернадського. – 2009. – Том 22 (61). – № 2. – С. 373–380.
7. Travel & Tourism 2011. Annual Review [Electronic recourse] // World Travel & Tourism Council (WTTC). – Accessed mode : <http://www.wttc.org/research/annual-review/>
8. International tourism receipts surpass US\$ 1 trillion in 2011. Press Release [Electronic recourse] // World Tourism Organization (UNWTO). – Accessed mode : <http://media.unwto.org/en/press-release/2012-05-07/international-tourism-receipts-surpass-us-1-trillion-2011>
9. Tourism Multipliers Explained. Published in Conjunction with the World Tourism Organization, 1981. – 15 p. [Electronic recourse] // Horwath HTL (Hotel, Tourism and Leisure). – Accessed mode : <http://www.horwathhtl.co.za/includes/newsroom/Tourism%20Multipliers.pdf>
10. Travel & Tourism. Economic Impact 2012. Ukraine [Electronic recourse] // World Travel & Tourism Council (WTTC). – Accessed mode : <http://www.wttc.org/research/economic-impact-research/country-reports/ukraine/>
11. Солов'йов Д. І. Аналіз тенденцій розвитку туристичної сфери України та науково-методичні напрями вдосконалення її державного регулювання / Д. І. Солов'йов // Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу. – 2010. – № 1(9). – С. 70–73.
12. The Travel & Tourism Competitiveness Report 2009 [Electronic recourse] // World Economic Forum (WEF). – Accessed mode : http://www3.weforum.org/docs/WEF_GCR_TravelTourism_Report_2009.pdf
13. The Travel & Tourism Competitiveness Report 2011 [Electronic recourse] //

- World Economic Forum (WEF). – Accessed mode : http://www3.weforum.org/docs/WEF_TravelTourismCompetitiveness_Report_2011.pdf
14. The Travel & Tourism Competitiveness Report 2013 [Electronic recourse] // World Economic Forum (WEF). – Accessed mode : http://www3.weforum.org/docs/WEF_TT_Competitiveness_Report_2013.pdf
15. Choi Y., Dickson D. R. A case study into the benefits of management training programs: impacts on hotel employee turnover and satisfaction level / Youngsoo Choi, Duncan R. Dickson // Journal of Human Resources in Hospitality & Tourism. – 2009. – № 9:1. – P. 103–116.

Стаття надійшла до редакції 23.04.2013

References

1. Buckley, R. (2013). Social-benefit certification as a game. *Tourism Management*, 37, 203–209.
2. Zabaldina, J. B. (2006). *The economic diagnosis and prediction of regional tourism market* (Dis. to obtain scientific. degree of PhD). Kyiv, Ukraine (in Ukr.).
3. Crouch, G. I. (2011). Destination competitiveness: an analysis of determinant attributes. *Journal of Travel Research*, 50, 27–45.
4. Tkachenko, T. I. (2009). *Sustainable tourism development: theory, methodology, business realities*. Kyiv: Kyiv National University of Trade and Economics (in Ukr.).
5. Fadeeva, A. S. (2006). The concept of sustainable tourism development. *Culture of Black Sea Region*, 89, 48–51 (in Russ.).
6. Tsohla, S. Y. (2009). Systematization of the factors in the development of tourism industry. *Memoirs of Tauride National University named by V. I. Vernadskyi*, 2, 373–380 (in Ukr.).
7. WTTC (2011). *The Travel & Tourism 2011. Annual Review*. London: World Travel & Tourism Council.
8. UNWTO (2012). *International tourism receipts surpass US\$ 1 trillion in 2011. (Press Release)*. Madrid: World Tourism Organization.
9. UNWTO (1981). *Tourism Multipliers Explained*. Madrid: World Tourism Organization and Horwath and Horwath International.
10. WTTC (2012). *The Travel & Tourism. Economic Impact 2012*. Ukraine. London: World Travel & Tourism Council.
11. Soloviev, D. I. (2010). Analysis of trends in tourism Ukraine, scientific and methodological directions for improvement of state regulation. *Berdiansk University of Management and Business Journal*, 1(9), 70–73 (in Ukr.).
12. WEF (2009). *The Travel & Tourism Competitiveness Report 2009*. Geneva: World Economic Forum.
13. WEF (2011). *The Travel & Tourism Competitiveness Report 2011*. Geneva: World Economic Forum.
14. WEF (2013). *The Travel & Tourism Competitiveness Report 2013*. Geneva: World Economic Forum.
15. Choi, Y., & Dickson, D. R. (2009). A case study into the benefits of management training programs: impacts on hotel employee turnover and satisfaction level. *Journal of Human Resources in Hospitality & Tourism*, 9:1, 103–116.

Received 23.04.2013

Журнал «Економічний часопис-XXI» включено у SCOPUS!

Одна із найвпливовіших корпорацій світу Elsevier Corporation прийняла рішення про включення наукового журналу «Економічний часопис-XXI» у міжнародну наукометричну базу SciVerse Scopus (Нідерланди).

Це було засвідчено офіційним листом, який наведено нижче:

«Dear Antonina Matviychuk, The title mentioned above has been evaluated for inclusion in Scopus by the Content Selection & Advisory Board (CSAB). The review of this title is now complete and the CSAB has advised that the title will be accepted for inclusion in Scopus. This journal it has a good academic level and interesting themes

of articles. The title will be loaded in Scopus as soon the content has been processed for indexing. You can communicate that your journal is indexed in Scopus. You are also able to download banners for your homepage. Yours sincerely, Scopus Title Evaluation»

Отже, Scopus визнав, що журнал «Економічний часопис-XXI» має високий академічний рівень, актуальну тематику статей і відповідає основним вимогам Scopus, які є дуже високими.

До уваги авторів! У зв'язку з високими вимогами міжнародних наукометричних баз і великою чергою на публікацію статей у журналі «Економічний часопис-XXI» перевага надаватиметься статтям, що мають високий науковий рівень, підготовлені англійською мовою та цілковито відповідають усім вимогам, викладеним на сайті: <http://soskin.info/ea/>

З повагою

Антоніна Матвійчук,

канд. екон. наук, доцент,

головний редактор наукового журналу «Економічний часопис-XXI»

antonina_matviychuk@i.ua